خبر

جعفر سرقینی سرپرست وزارت صنعت، معدن و تجارت شد

● حجت‌الاسلام حسن روحانی رئیس‌جمهور در حکمی جعفر سرقینی را به‌عنوان سرپرست وزارت صنعت، معدن و تجارت منصوب کرد.

عرضه اولیه اوراق سلف موازی استاندارد نفت خام به تعویق افتاد

● بر اساس اطلاعیه بورس انرژی عرضه اولیه اوراق سلف موازی استاندارد نفت خام به تعویق افتاد. به گزارش فارس، عرضه اولیه اوراق سلف موازی استاندارد نفت خام صادراتی در نمادهای معاملاتی «سنفت ۰۰۲» و «سنفت ۰۰۳»، پذیره‌نویسی این اوراق به تاریخ دیگری موکول شده است.

طبق اعلام سازمان بورس انرژی، به محض تعیین و اعلام زمان‌بندی جدید از سوی عرضه‌کننده این اوراق، بورس انرژی ایران اقدام به اطلاع‌رسانی خواهد کرد.پیش از این قرار بود اوراق سلف موازی استاندارد نفت خام صادراتی از ۲۶ مرداد در بورس انرژی به قیمت هر بشکه ۹۴۴هزارو ۶۲۲ تومان به فروش برسد.

عرضه اولیه شرکت نیروگاهی بنیاد مستضعفان در بورس

● بنیاد مستضعفان از عرضه اولیه سهام شرکت نیروگاهی تابعه این بنیاد با نماد «بپیوند» در بورس در هفته‌های آینده خبر داد.

به گزارش بنیاد مستضعفان، شرکت نیروگاهی زیرمجموعه این بنیاد پس از احراز همه شرایط پذیرش در بازار سرمایه، از تاریخ بیست‌ودوم مرداد سال جاری به‌عنوان سی‌وسومین شرکت بنیاد مستضعفان در فهرست شرکت‌های فرابورس ایران ثبت شد.

بر اساس این گزارش، شرکت مذکور به عنوان مالک یک نیروگاه سیکل ترکیبی در یکی از استان‌های هم‌جوار پایتخت فعالیت می‌کند که جزء شرکت‌های زیرمجموعه هلدینگ برق و انرژی بنیاد مستضعفان است.

جریمه یک کارگزاری به‌دلیل واریز دیرهنگام وجوه سهام عدالت

● سخنگوی سهام عدالت با بیان اینکه یک کارگزاری به دلیل واریز دیرهنگام وجوه سهام عدالت جریمه شد، گفت: علاوه بر این، برخورد کتبی و برخود انضباطی هم صورت گرفت.

حسین فهیمی، سخنگوی سهام عدالت، در گفت‌وگو با مهر گفت: در بحث سهام عدالت، نظارت با سازمان بورس است و واحد نظارت بر کارگزاران این سازمان، از مرحله ثبت درخواست فروش ۳۰ درصد، تا تجمیع اطلاعات کارگزاری‌ها و ارسال برای شرکت سپرده‌گذاری و بعد از آن پایش اطلاعات توسط شرکت سپرده‌گذاری را رصد می‌کند. او ادامه داد: بسیاری از مشکلات فروش از آنجا نشئت می‌گیرد که بسیاری از سهام‌داران شماره تلفن یا شماره همراه قدیمی و نادرست داده‌اند؛ برای مثال، طبق قانون مبارزه با پول‌شویی درصورتی‌که یک حساب شش ماه راکد بماند مسدود می‌شود. این موضوع بر سایر مشکلات افزوده است.

فهیمی درباره نحوه فروش سهام عدالت، اظهار کرد: در مرحله نخست، پس از اینکه سهام‌داران درخواست فروششان را در سامانه ثبت می‌کنند، اطلاعات در بسته‌های هزارتایی در شرکت سپرده‌گذاری دسته‌بندی می‌شود، سپس ما این را به خود کارگزار می‌دهیم، کارگزار نیز سهم را می‌فروشد و سپس ما در عرض چهار روز تخصیص هر کدام از سهام‌داران را انجام می‌دهیم و اطلاعات را به کارگزار برمی‌گردانیم تا به شماره شبای هر فرد واریز کند.

تأمین آب شرب سیستان‌وبلوچستان به پروژه غیراقتصادی عمان به مشهد گره خورده است

قربانیان بی‌برنامگی

لیلا مرگن: سیستان‌وبلوچستان استانی است که در سال‌های اخیر نزدیک به یک میلیارد دلار از صندوق توسعه ملی برای تأمین آب کشاورزی‌اش پول هزینه شده است، اما تأمین آب شرب آن به پروژه عمان به مشهد گره می‌خورد که در اقتصادی‌بودن آن شک و تردیدهای فراوانی هست. در چنین شرایطی روزبه‌روز بر آمار قربانیان کمبود آب شرب سیستان‌وبلوچستان افزوده می‌شود. در هفته گذشته دو بچه در استان سیستان‌وبلوچستان در مسیر تأمین آب، دچار سانحه شدند؛ دست یکی از آنها را کاندو (تمساح پوزه‌کوتاه) قطع کرد و آن دیگری در رودخانه غرق شد. اگرچه مسئولان همواره در توجیه عملکرد خود درباره تأخیر در اجرای پروژه‌های تأمین آب شرب، کمبود بودجه را عامل اصلی معرفی می‌کنند، اما در این استان، در دهه ۷۰ طرحی به اسم نیم‌لوله‌ها ازسوی وزارت نیرو اجرا شد که هیچ‌گاه به مرحله بهره‌برداری نرسید و حالا دو کارخانه لوله‌سازی مربوط به این طرح و لوله‌های کارگذاشته‌شده در زمین مشغول خاک‌خوردن هستند. آیا نمی‌شد اعتبارات چنین پروژه‌هایی را صرف تأمین آب شرب مردم و تعریف معیشت جایگزین کرد؟ به گفته معین‌الدین سعیدی، نماینده مردم چابهار در مجلس شورای اسلامی، تأمین آب شرب مردم جنوب شرق کشور به پروژه عمان به مشهد گره خورده است این در حالی است که طبق قانون برنامه ششم توسعه باید ۷۰ درصد آب شرب مورد نیاز مردم نواحی ساحلی جنوب از آب‌شیرین‌کن‌ها تأمین می‌شد. با وجود این قوانین چرا تأمین آب شرب مورد نیاز ساکنان جنوب شرق کشور به پروژه‌ای که حرف و حدیث‌های زیادی درباره غیراقتصادی‌بودن آن مطرح است، گره می‌خورد؟ به نظر می‌رسد کودکان سیستان‌وبلوچستان قربانی کمبود آب و نبود بودجه نیستند، بلکه قربانی بی‌برنامگی برنامه‌ریزانی هستند که برای هزینه‌کرد منابع مالی در یک استان خشک و بی‌آب، برنامه مشخصی ندارند و اصرار دارند معیشت مردم را در منطقه‌ای به‌شدت کم‌آب، به کشاورزی بیشتر وابسته کنند. کمبود آب شرب یکی از مهم‌ترین معضلات مردم سیستان‌وبلوچستان است؛ مردمی که در منطقه‌ای خشک زندگی می‌کنند و آب بهداشتی در اختیار ندارند، درحالی‌که میلیاردها تومان پول صرف اجرای سدها می‌شود، ناچارند از گودال‌هایی به اسم هوتگ که آب باران در آن جمع می‌شود، آب مورد نیاز خود را تأمین کنند. گاهی گاندوها هم در گودال‌ها حضور دارند و بچه‌هایی را که برای انتقال آب به هوتگ مراجعه کرده‌اند، طعمه خود می‌کنند. هفته گذشته چهار کودک در سیستان‌وبلوچستان دچار مشکل شده‌اند. یک پسربچه که برای انتقال آب به سمت هوتگ رفته بود، توسط گاندو مورد حمله قرار گرفت و دست چپ خود را از دست داد. یک دختر در سراوان هم قربانی بی‌آبی منطقه شد و درحالی‌که قصد داشت برای خانه آب ببرد، در رودخانه افتاد و جانش را از دست داد. دو بچه دیگر هم در سراوان برای بازی به رودخانه نزدیک شده بودند که آنها هم جانشان را از دست دادند. آن‌طور که از شواهد برمی‌آید، قربانیان اصلی کم‌آبی سیستان‌وبلوچستان بچه‌ها هستند؛ بچه‌هایی که ناگزیرند برای کمک به اهل خانه، مسیرهای طولانی را برای حمل آب طی کنند. این در حالی است که در جنوب سیستان‌وبلوچستان سه سد وجود دارد که به کاسه‌ای برای تبخیر آب تبدیل شده و به‌دلیل نبود شبکه پایین‌دست، غیر قابل استفاده‌اند. شبکه پایین‌دست سد پیشین ناقص است. سد زیردان ۹ سال بعد از افتتاح، شبکه پایین‌دست ندارد و نمی‌توان از آب آن استفاده کرد. سد کهیر تا سال ۹۷، ۸۵ درصد پیشرفت فیزیکی داشت، اما به گفته منابع محلی به خاطر اتمام بودجه رها شد. از تونل انحرافی این سد در مواقعی که سیل می‌آید، آب رها می‌کنند که مشکلاتی برای مردم محلی ایجاد می‌شود. همه این اتفاقات در استانی رخ می‌دهد که نزدیک به یک میلیارد دلار اعتبار از صندوق توسعه ملی برای تأمین آب کشاورزی‌اش هزینه شده است. در دهه ۷۰ هم وزارت نیرو با اجرای طرح نیمه‌کاره نیم‌لوله‌ها قصد داشت آب را به زمین‌های کشاورزی برساند، اما هیچ‌گاه این طرح به بهره‌برداری نرسید و حالا کارخانه لوله‌سازی و لوله‌های کارگذاشته‌شده روی زمین مشغول خاک‌خوردن هستند. آیا متولیان امر نمی‌توانستند از بودجه‌هایی که در اختیار دارند به نحو بهتری استفاده کنند؟ آیا نباید به‌جای گره‌زدن زندگی مردم به آب برای معیشت جایگزین برنامه‌ریزی می‌کردند؟ آیا طبق قانون نباید تأمین آب شرب اولویت اصلی وزارت نیرو باشد؟ طرح‌هایی که قرار بود آب شیرین‌شده دریا را به مردم منطقه برساند، چه سرانجامی پیدا کرد؟

عکس: مریم کامیاب، مهر

گره‌خوردن تأمین آب شرب به طرح عمان به مشهد

معین‌الدین سعیدی، نماینده مردم چابهار، در گفت‌وگو با «شرق» عنوان می‌کند: طرحی که قرار بود آب شیرین‌شده دریای عمان را به استان سیستان‌وبلوچستان برساند از حیز انتفاع ساقط شد و آب شیرین‌شده دریا در قالب طرح عمان به مشهد به مردم منطقه خواهد رسید. او ادامه می‌دهد: سؤال ما این است چرا ما که کنار اقیانوس قرار داریم باید منتظر باشیم که آب به مشهد برسد و آن‌وقت به ما آب داده شود؟ این با کدام معیار اخلاقی انسانی و منطقی سازگاری دارد؟

سعیدی می‌گوید: در حال حاضر پروژه‌های مهم ما شامل مجتمع تلنگ، پلان و پیرسهراب، مجتمع پایین‌دست سد پیشین، مجتمع نوار ساحلی، مجتمع کمبل‌ها و وشنام‌ها نیمه‌تکمیل است و علاوه بر آن خود شهر چابهار و کنارک با سهمیه‌بندی رقت‌باری مواجه است. معتقدیم ابتدای امر باید این مجتمع‌ها اجرا شود.

بی‌توجهی به قانون برنامه ششم

به گفته نماینده مردم چابهار در مجلس شورای اسلامی، بر اساس ماده ۳۶ قانون برنامه ششم، وزارت نیرو مکلف است ۷۰ درصد آب شرب مورد نیاز نوار ساحلی جنوب را ازطریق نصب آب‌شیرین‌کن تأمین کند. وزارت نیرو مکلف است شبکه آب‌شیرین‌کن را توسعه دهد. او اضافه می‌کند: برای بخش پروژه انتقال آب از عمان به مشهد باید حتما پیوست‌های زیست‌محیطی و اجتماعی طرح تعریف شود و اجرای پروژه باید به این شکل باشد که به تناسب رشد پروژه و پیشرفت آن، به‌صورت شبکه‌های مویرگی آب شهرستان چابهار، دشتیاری، کنارک و شهرستان‌های قصرقند و نیکشهر تأمین شود. بعد به همین شکل ادامه یابد و آب به مرکز استان و شهرستان سرباز و ایرانشهر برود و نباید منتظر باشیم که پروژه عمان به مشهد تکمیل بشود و بعد به این شهرها آب داده شود. به گفته سعیدی، رودخانه‌های استان به دریا می‌ریزد و باید در مسیر رودخانه سرباز که در انتهای مسیر تبدیل به باهو می‌شود، بندهای بتنی ایجاد کرد تا از هدررفت آب جلوگیری شود. او درباره صرف بودجه برای تأمین آب کشاورزی بیان می‌کند: سؤال ما این است که ۸۵۰ میلیون دلار برای آبیاری دشت سیستان در دو سال از صندوق توسعه ملی اختصاص یافت که اقدام مبارکی بود و بی‌نهایت خوشحال هستیم، اما وقتی آنجا چنین اتفاق بزرگی افتاد، چرا فریاد تشنگی مردم در جنوب استان و مخصوصا حوزه انتخابیه بنده دیده نمی‌شود.

نماینده چابهار تأکید می‌کند: پایین‌ترین میزان شاخص دسترسی به آب شرب در استان را داریم. ما موضعمان این است که باید به شمال استان هم بیشتر رسیدگی شود، اما تناسبی هم ایجاد شود.

ساخت سد بدون تکمیل شبکه پایین‌دست

اسماعیل حسین‌زهی، نماینده خاش در مجلس شورای اسلامی نیز در گفت‌وگو با «شرق» بیان می‌کند: وزارت نیرو در بحث آب شرب توجهی به استان ما نمی‌کند. او می‌گوید: اگر وزارت نیرو به‌صورت ثقلی هم به روستاها آب می‌رساند مردم دیگر از هوتگ آب برداشت نمی‌کردند. حمله گاندو هم امسال اتفاق افتاد و هم سال قبل شاهد آن بودیم. به گفته حسین‌زهی اکثر روستاهای سیستان‌وبلوچستان با تانکر آب‌رسانی می‌شود، اما ۲۰ تا ۲۵ روز یک‌بار هم آب به روستا نمی‌رسد. به هر خانوار بین ۱۰۰ تا ۲۰۰ لیتر آب بیشتر نمی‌رسد. بارها ماشین‌های فرسوده حامل تانکر خراب می‌شود و زمان می‌برد که ماشین تعمیر شود، در نتیجه آب کمتر به روستاییان می‌رسد.

او یادآور می‌شود: سدهایی در استان ما ساخته‌اند، بدون اینکه برای پایین‌دست فکری بکنند. سدها را ساخته‌اند اما فقط آب تبخیر می‌شود. اینها اول فکر سدسازی هستند اما برای پایین‌دست و شبکه برنامه‌ای ندارند. در مقابل اعتراضات نمایندگان مجلس به وزارت نیرو درباره گره‌خوردن پروژه آب شرب مردم سیستان‌وبلوچستان به طرح عمان به مشهد، روابط‌عمومی آبفای سیستان‌وبلوچستان در گفت‌وگو با «شرق» پاسخ‌گویی به این مسئله را در حیطه وظایف شرکت مدیریت منابع آب می‌داند. روابط‌عمومی شرکت مدیریت منابع آب ایران به «شرق» می‌گوید: طرح عمان به مشهد زیر نظر مستقیم تقی‌زاده‌خامسی، معاونت امور آب و آبفای وزارت نیرو اجرا می‌شود و پاسخ‌گویی در این رابطه بر عهده وزارت نیرو است. پاسخ‌گویی درباره شبکه پایین‌دست سدها را هم در حیطه وظایف آب منطقه‌ای سیستان‌وبلوچستان معرفی می‌کند، اما مسئول روابط‌عمومی استان به تماس «شرق» پاسخ نمی‌دهد. با وجود آنکه مسئولان می‌دانند سیستان‌وبلوچستان استان کم‌آبی است که حتی برای تأمین نیازهای شربش با مشکلات جدی مواجه است، چرا طرح‌هایی در این استان اجرا می‌شود که معیشت مردم بیشتر به کشاورزی گره بخورد؟ مگر کشاورزی بدون آب امکان‌پذیر است؟

تأثیر نوسانات نرخ ارز بر تولید و تجارت در ایران

دکتر حسن ولی‌بیگی*

نوسانات متغیر نرخ ارز به‌عنوان یکی از متغیرهای تاثیرگذار بر اقتصاد (نظیر سال‌های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۷) آثار و تبعات منفی زیادی (ازجمله تورم‌های افسارگسیخته) بر اقتصاد ایران بر جای می‌گذارد. بر همین اساس همواره یکی از دغدغه‌های سیاست‌گذاران، مدیریت نرخ ارز و نوسانات آن بوده است. بر اساس آموزه‌های علم اقتصاد به‌طور کلی، کاهش ارزش پول ملی، قیمت کالاهای وارداتی را افزایش و قیمت کالاهای صادراتی کشور در بازارهای خارجی را کاهش می‌دهد. به این ترتیب تقاضا برای کالاهای وارداتی به کشور کاهش یافته و در مقابل تقاضا برای صادرات کشور افزایش خواهد یافت. درنتیجه انتظار می‌رود تقاضای کل اقتصاد به واسطه افزایش خالص صادرات (چنانچه شرط مارشال لرنر برقرار باشد) افزایش یابد، از سوی دیگر افزایش تقاضای کل، تقاضا برای واردات را (در صورت کشش‌پذیربودن) در دوره بعد افزایش خواهد داد و این دور تا تخلیه کامل ادامه دارد. از سمت عرضه اقتصاد نیز افزایش قیمت کالاهای وارداتی، هزینه‌های تولید را افزایش داده و در نتیجه منجر به کاهش عرضه اقتصاد خواهد شد. در این شرایط انتظار می‌رود سطح عمومی قیمت‌ها افزایش یابد و این تغییرات در دوره بعد عرضه را تحریک کرده و تا حدودی کاهش در عرضه را جبران خواهد کرد. اینکه کاهش ارزش پول ملی می‌تواند موجبات تحریک اقتصاد را فراهم کند، بستگی به میزان کشش‌پذیری صادرات و واردات به نرخ ارز، محدودیت‌های عرضه، میزان مداخلات دولت برای غلبه بر شکست‌های بازار و... دارد و اینکه آیا به‌طور کلی تجارت می‌تواند به‌عنوان موتور رشد، ایفای نقش کند یا خیر، موضوع این گزارش است. به‌طور کلی به دلیل استفاده از نرخ ارز به‌عنوان لنگر اسمی کنترل تورم در اقتصاد ایران، با شوک‌های ناگهانی نرخ ارز مواجه هستیم و در دوره‌های رونق اقتصادی نیز نرخ ارز به‌صورت بسیار ملایم روند افزایش را تجربه می‌کند. بنابراین باید دو نوع تغییرات نرخ ارز، یکی افزایش ملایم این متغیر و دیگری نااطمینانی ناشی از نوسانات نرخ ارز را مدنظر قرار دهیم. افزایش نرخ ارز و نااطمینانی ناشی از نوسانات نرخ ارز از کانال افزایش هزینه‌های تولید (افزایش قیمت واردات مواد اولیه، واسطه‌ای و سرمایه‌ای)، منجر به کاهش میزان تولید شده و نااطمینانی از طریق مختل‌کردن برنامه‌ریزی خرید مواد یا وجود نااطمینانی درخصوص تعیین قیمت فروش برای سفارش‌های آینده، به تولید آسیب می‌زند. این نوسانات به تولید ختم نمی‌شود بلکه فرایند توزیع کالاها و خدمات تا مصرف را نیز با نوسان و بی‌ثباتی همراه می‌کند. در سال‌های ۱۳۶۸-۱۳۷۰، ۱۳۷۳-۱۳۷۵، ۱۳۹۱-۱۳۹۲ و ۱۳۹۶-۱۳۹۷ اقتصاد ایران نوسانات در نرخ ارز را تجربه کرده است. ساختار واردات کشور به‌گونه‌ای است که ۸۰ درصد آن را مواد اولیه، واسطه‌ای و سرمایه‌ای تشکیل می‌دهد (در سال ۱۳۹۸ این سهم ۸۵ درصد بوده است) و این محصولات وارداتی نزدیک به ۱۶ درصد ارزش ستانده صنعتی واحدهای تولیدی کشور را شامل می‌شود. البته در برخی صنایع این نسبت به ۵۰ تا ۶۰ درصد نیز می‌رسد. بنابراین افزایش نرخ ارز و نوسانات آن به‌شدت بر هزینه‌های تولید تاثیر می‌گذارد. از سوی دیگر برخی واحدهای تولیدی کشور محصولات خود را از طریق شرکت‌های بازرگانی صادر می‌کنند، در نتیجه نمی‌توانند از ناحیه افزایش نرخ ارز، درآمدی از فروش صادراتی محصولات خود (همگام با افزایش نرخ ارز) کسب کنند یا کمتر از افزایش نرخ ارز عایدی برای آنها حاصل می‌شود. بررسی تأثیر نرخ ارز بر صادرات کشور نیز حاکی از آن است که صادرات غیرنفتی نسبت به نرخ ارز، با کشش نیست؛ به عبارت دیگر انتظار نمی‌رود با افزایش نرخ ارز تحرکی جدی در صادرات غیرنفتی ایجاد شود. کنکاش در آمار صادرات از سال‌های ۱۳۹۰ تاکنون مؤید همین نکته است. واردات (۱۳۸۹-۱۳۹۸) نیز هرچند در سال ۱۳۸۹ که در اوج بوده روند کاهشی را طی کرده، اما از سال ۱۳۹۳ به این سو، کفه ترازو به نفع تراز تجاری منفی بوده است. بنابراین تقاضای کل اقتصاد از این ناحیه منقبض‌تر شده است. در کل، تقاضای اقتصاد در سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۸ رشدی نداشته است (سالانه رشدی کمتر از ۰.۲)؛ به عبارت دیگر تجارت در سال‌های اخیر نقش موتور رشد را ایفا نکرده و نوسانات نرخ ارز در کشور عمدتا خود را در افزایش سطح عمومی قیمت‌ها نشان داده است.

* سرپرست گروه پژوهش‌های اقتصاد کلان و آینده‌پژوهی مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی

یادداشت

ضرورت توجه به ظرفیت‌های صدور خدمات فنی و مهندسی

ایرج گلابتونچی*

● حوزه صنعت احداث کشور از ظرفیت بسیار بالایی از نظر نرم‌افزاری و سخت‌افزاری برخوردار است. وجود بیش از ۴۶ هزار شرکت پیمانکاری و سه‌هزارو صد شرکت مهندسی مشاور تأیید صلاحیت‌شده از سوی سازمان برنامه و بودجه از یک سو و داشتن سالانه بیش از ۲۳۳ هزار فارغ‌التحصیل رشته‌های مرتبط مهندسی در سطح کشور نشان می‌دهد که توجه به این حوزه و فراهم‌کردن بازارهای مناسب برای فعالیت آنها یک ضرورت اساسی و انکارناپذیر ملی است.

صرفا برای استفاده از تمام ظرفیت این شرکت‌ها و فعال نگه‌داشتن همه آنها به تأمین بودجه و تعریف پروژه‌های مختلف به ارزش حداقل ۴۰ تریلیارد ریال (حدود ۲۰۰ میلیارد دلار) نیاز است که قطعا در شرایط اقتصادی فعلی کشور، حصول آن امکان‌پذیر نیست. بدون تردید توجه به حضور در بازارهای بین‌المللی خدمات فنی و مهندسی به‌ویژه در سال جهش تولید می‌تواند کمک شایانی به توسعه اقتصادی کشور و رونق بیشتر تولید کند.

حضور در بازارهای بین‌المللی می‌تواند از ایجاد موج بی‌کاری قشر کارگر تا تحصیل‌کردگان مهندسی کشور جلوگیری کرده و از بروز آثار مخرب اجتماعی و اقتصادی آن بکاهد. می‌تواند چرخه عظیمی از اقتصاد کشور مرتبط با فعالیت‌های صادراتی تولیدکنندگان و عرضه‌کنندگان مصالح، تجهیزات، ماشین‌آلات و کالا در حوزه ساخت‌وساز را با نرخ بالا و بسیار مناسبی فعال کند. موقعیت بی‌بدیل و استراتژیک جمهوری اسلامی ایران و قرارگیری در همسایگی کشورهای حوزه CIS، عراق، پاکستان، افغانستان و دسترسی مناسب به کشورهای عربی، آفریقایی، هند و حتی شرق آسیا که مستعد و نیازمند توسعه زیرساخت‌ها و اجرائی‌کردن پروژه‌های مختلف مهندسی هستند، نشان می‌دهد توجه به این حوزه باید بیش‌ازپیش مدنظر مسئولان امر باشد.

در عرصه رقابت بین‌المللی در بازارهای خدمات فنی و مهندسی یکی از رقیبان اصلی جمهوری اسلامی ایران، کشور ترکیه است. مزید استحضار، صنعت ساخت‌وساز ترکیه تقریبا ۹ درصد از تولید ناخالص داخلی آن کشور را تشکیل می‌دهد.

سهم این صنعت در اقتصاد کشور ترکیه به بیش از ۳۰ درصد می‌رسد. این صنعت برای بیش از دو میلیون نفر اشتغال‌زایی مستقیم و پایدار ایجاد کرده است. در دوره زمانی بین سال‌های ۱۹۷۲ تا ۲۰۱۷ که شرکت‌های مهندسی ترکیه در زمینه صدور خدمات فنی و مهندسی فعال بوده‌اند، بیش از ۹ هزار پروژه را در ۱۱۵ کشور دنیا در پنج قاره به مجموع ارزشی بالغ بر ۳۵۰ میلیارد دلار به انجام رسانیده‌اند. صرفا برای مقایسه در بین سال‌های ۱۹۹۲ تا ۲۰۱۷ که شرکت‌های ایرانی وارد این عرصه شده‌اند، طبق آمار ثبت‌شده سازمان توسعه تجارت ایران، مجموع قراردادهای شرکت‌های ایرانی فقط ۳۱ میلیارد دلار در قالب ۸۷۸ پروژه بین‌المللی بوده است. از این مقدار حدود پنج میلیارد دلار مربوط به صادرات به کشور عراق از سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۷ است. با توجه به داشتن بیش از هزارو ۶۰۰ کیلومتر مرز خاکی با کشور عراق و نیاز این کشور به ساخت‌وساز به‌ویژه در طرح‌های توسعه‌ای و زیربنایی، امکان و ضرورت حضور در این بازار مهم منطقه‌ای و دیگر بازارهای کشورهای ذکرشده بسیار شایان توجه است.

ادامه در صفحه ۵

شرکت بهره‌برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی

« آگهی ارزیابی کیفی مناقصه گران» ۲۰۹۹۰۹۱۷۰۱۰۰۰۰۱۴
مناقصه عمومی یک مرحله‌ای شماره ۹۹۰۰۵
وضوع مناقصه: مواد بازدارنده خوردگی تزریق پیوسته
شماره تقاضای خرید: ZRS-9931031& SNS-9930021&SAS-9940052

شماره مجوز: ۱۳۹۹.۲۵۳۰

نوبت دوم

شرکت بهره‌برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی مستقر در شیراز در نظر دارد مطابق شرایط و مشخصات ذیل، مواد بازدارنده خوردگی تزریق پیوسته مورد نیاز مناطق عملیاتی خود را از شرکت‌های تولیدکننده واجد شرایط تامین نماید.از متقاضیان شرکت در مناقصه دعوت می‌شود با مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) پس از مطالعه دقیق شرایط عمومی و اختصاصی مناقصه و مشخصات فنی کالای مورد نیاز(در پایین همین آگهی) در صورتیکه توانایی تهیه کالا را داشته باشند، نسبت به تکمیل و ارسال فرم ارزیابی کیفی مناقصه گران واقع در سایت فوق اقدام نمایند.

۱- شرح مشخصات فنی کالا:(شرح کامل مشخصات فنی کالاها به همراه همین آگهی در سایت فوق‌الذکر موجود می‌باشد. ۲۳۷۶۸۳ لیتر مواد بازدارنده خوردگی تزریق پیوسته

۲- کلیه مراحل برگزاری فرآیند مناقصه از دریافت و تحویل اسناد ارزیابی کیفی تا ارسال دعوتنامه جهت سایر مراحل، صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس http://www.setadiran.ir میسر خواهد بود. ضمنا مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی در سامانه مذکور، لازم است مراحل ثبت نام در سایت فوق و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه به انجام رسانند. تلفن پشتیبانی سامانه: ۴۱۹۳۴-۰۲۱

۳- مهلت تحویل: آخرین مهلت ارسال فرمهای تکمیل شده ارزیابی کیفی تا پایان وقت اداری روز ۹۹/۰۶/۱۸ می‌باشد.

۴- ارسال اسناد مناقصه:
۴-۱) پس از انجام ارزیابی کیفی، شرکت‌های تایید شده ملزم به ارائه پاکات ضمانتنامه شرکت در فرآیند ارجاع کار معتبر بانکی شش ماهه یا سه ماهه قابل تمدید و یا رسید واریز وجه نقد(شماره حساب جهت واریز وجه با هماهنگی امور مالی مشخص می‌گردد) به مبلغ صورت ۲/۱۷۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال به نام شرکت بهره‌برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی و پیشنهاد مالی از طریق سامانه ستاد می‌باشند. در غیر این‌صورت امکان ادامه حضور در روند مناقصه وجود نخواهد داشت.
۴-۲) تاریخ گشایش ضمانتنامه‌های شرکت در فرآیند ارجاع کار و پیشنهادات مالی پس از مشخص شدن نتایج ارزیابی کیفی شرکتها توسط کمیسیون مناقصات اعلام خواهد شد.

۵- اقلام مربوط به درخواست خرید ZRS-9931031 به صورت پیشکرایه به آدرس: استان فارس- شهرستان لامرد- فلکه دانشجو- بلوار دانشگاه آزاد- منطقه عملیاتی پارسیان- انبار تداکات کالا، اقلام مربوط به درخواست SNS-9930021 به آدرس: استان بوشهر- شهرستان جم- بلوار پمپ اکبرآباد- منطقه عملیاتی نار و کنگان- انبار تدارکات کالا و اقلام مربوط به درخواست SAS.9940052 به آدرس: استان فارس- شهرستان فراشبند- منطقه عملیاتی آغار و دالان انبار تدارکات کالا ارسال گردد.

۶- رعایت کلیه موارد مندرج در فرم الزامات و دامنه بازرسی فنی کالا الزامی می‌باشد

۷- کلیه شرکت کنندگان در مناقصه لازم است در لیست تامین کنندگان مورد تایید شرکت ملی نفت ایران AVL باشند

۸- در صورت برنده شدن ارائه ضمانتنامه انجام تعهدات به میزان ۱۰درصد مبلغ معامله الزامیست.

۹- برنده مناقصه می‌تواند با ارائه ضمانتنامه بانکی معتبر حداکثر به میزان ۲۵٪ کل مبلغ معامله پیش پرداخت دریافت نماید.

توجه: هرگونه تغییر در شرایط و زمان مناقصه به اطلاع کلیه شرکت کنندگان در مناقصه خواهد رسید.

در صورت ضرورت با شماره تلفن ۳۲۱۳۸۴۰۲ و ۳۲۱۳۸۴۳۶-۰۷۱ تماس بگیرید و مکاتبات خود را به شماره ۳۲۳۱۴۴۴۷-۰۷۱ ارسال نمایید.

تاریخ چاپ آگهی نوبت اول ۹۹/۰۵/۲۶ و تاریخ چاپ نوبت دوم ۹۹/۰۵/۲۷

روابط عمومی شرکت بهره‌برداری نفت و گاز زاگرس جنوبی

فراخوان مناقصه عمومی دومرحله ای

نوبت دوم

شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران

مناقصه گزار: شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران– مدیریت بازرگانی

موضوع مناقصه : خرید تعداد ۷ دستگاه اندازه گیری نیمه اتوماتیک نقطه انجماد دستگاه اندازه گیری تمام اتوماتیک ایندکشن پریود و دستگاه اندازه گیری میزان گوگرد

طی تقاضای شماره : DSD-97424-TR

تاریخ، مهلت، نشانی محل دریافت و تحویل استعلام کیفی مناقصه گران :

از کلیه تامین کنندگان مربوطه دعوت می گردد حداکثر ظرف مدت دو هفته از تاریخ انتشار آخرین آگهی روزنامه با مراجعه به بخش مناقصات ستاد در سایت MONAGHESE.NIOPDC.IR , HTTP://IETS.MPORG.IR نسبت به تکمیل فرم ارزیابی کیفی مربوط به مناقصه گران اقدام و این فرم را بهمراه سایر مدارک درخواستی به اداره خریدهای داخلی این شرکت واقع در تهران، خیابان ایرانشهر شمالی، روبروی پارک هنرمندان ، جنب خیابان برادران شاداب، پلاک ۱، طبقه دوازدهم تحویل نمایند .

تلفن های تماس : ۸۸۳۲۷۰۸۵-۸۴۱۲۱۰۳۲

مبلغ معامله ۸۰/۲۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال و بر اساس بررسی میدانی برآورد شده است.

تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: مبلغ ۴/۰۱۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال می باشد که براساس آیین نامه تضمین در معاملات دولتی قابل ارائه میباشد .

شماره مجوز: ۱۳۹۹.۲۴۸۴ روابط عمومی شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران